

К. М. Амосова

Айзенберг Олександр Абрамович

АЙЗЕНБЕРГ Олександр Абрамович (23. 12. 1898(04. 01. 1899), м. Біла Церква, нині Київ. обл. – 29. 02. 1984, Київ) – лікар-терапевт. Доктор медичних наук (1935), професор (1941). Закін. Київський медичний інститут (1922). Працював лікарем у лікарнях Києва та Черкас, від 1931 – асп., асист., професор кафедри факульт. терапії Київ. мед. інституту; 1940–41 – завідувач кафедри терапії Вінн. мед. інституту; в. о. асист. факульт. терапії Башкир. мед. інституту (1941–43); ст. н. с. Інституту клініч. фізіології АН УРСР (1943–49); завідувач кафедри факульт. (1952–58), шпитал. (1958–73) терапії Київ. мед. інституту; завідувач відділу клініч. ревматології в Укр. НДІ клініч. медицини (1952–66). Досліджував рак легенів, рановий сепсис, етіопатогенез ревматизму, серцево-судинну недостатність, гіпертонічну хворобу. Доповнив методику вивчення вітаміну С. Брав участь у дослідж. т. зв. септичної (агранулоцитарної) ангіни.

Основні праці

Первичный рак легкого. К., 1936; Патология сердечно-сосудистой системы в клинике и эксперименте. К., 1956; О патогенезе и этиологии ревматизма // ВД. 1961. № 6.

Рекомендована література

1. Макаренко, Полякова.

Бібліографічний опис:

Айзенберг Олександр Абрамович / К. М. Амосова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42812>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).